

Onko tämä kaikki sen väärä?

Syksy on taas tahkottu erilaisine kommelluksineen. On ollut hyviä ja huonoja päiviä niin koiralla kuin perän takanakin. Yhden turhauttavimmista kokemuksista koin kuitenkin vihko kädessä. Yleensä kokeissa kritisoidaan tuomaria, mutta nyt on aika suunnata osoite hieman toisin.

Tunturikokeilla on jo vuosia ollut mielestäni laskeva trendi kokeissa viihtyvyyden suhteen. En tarkoita, että maastot olisivat huonontuneet. Päinvastoin, meillä on käytössä paremmat maastot kuin koskaan. Lintukannathan kulkevat omia käyriään, emmekä me niihin pysty vaikuttamaan, joten niistä on turha purnatakaan.

Kaukana ovat kuitenkin ne ajat jolloin yhdessä kokoonnuttiin kuuntelemaan päivän tapahtumia ja oppimaan niistä. Turistiin mukavia ja vertailtiin kokemuksia pirtissä sen ensimmäisen huurteisen

makua kehuun (tai minä taisin olla silloin vielä maitolasissa kiinni), saunassa istuttiin kuin tikanpojat orrella ja hyvän ruoan ääressä muisteltiin tapahtuneita. Analysoitiin, mitä kenenkään koirat tekivät päivän aikaan väärin tai oikein ja mitä ne olisivat voineet tehdä toisin. Se tunnelma oli silloin joskus lämmin ja yhteisöllinen. Voi niitä aikoja, oi näitä tapoja, vaikka ristiriitoja oli toisenlaisia silloinkin. Itse ainakin opin jotain kokeineempia kuunnellessani, ja uskoisin niin tekeväni edelleenkin.

Vuosien saatossa väki on tunturikokeis-

sa alkanut kömpimään kuka mistäkin klostaan, kun aamu on alkanut sarastaa, ja saapunut paikalle omia aikojaan jostakin muualta kuin kokoontumispaikaksi nimetystä ravitsemus-majoitusliikkeestä. Se on mielestäni ollut valitettavaa. Tiedän, ettei paikka aina ole ollut kaikkien mieleen, eivätkä hinnat tai palvelukaan, mutta harrastamme tätä vapaaehtoisesti eikä harrastus ole ilmainen. Siihen olen naisena osana on kuulunut aina myös yhdessä olo ja toisten seurassa viihtyminen. Itse olen pyrkinyt ja pyrin edelleen varaamaan riittävän määrän aikaa sekä ennen että jälkeen maasto-osuuden, jotta kaikki kokeeseen kuuluva tulee hoidettua tarvittavine rituaaleineen, vaikka se joskus viekin yön pimeyteen asti. Vuosi on sitten aikaa metsästellä yksikseen ja hioa koiraansa kuntoon siellä missä kukakin tykkää, jotta se pelittäisi seuraavan vuoden kokeissa. Luotan aina siihen,

” Kaukana ovat kuitenkin ne ajat jolloin yhdessä kokoonnuttiin kuuntelemaan päivän tapahtumia ja oppimaan niistä. ”

että järjestäjä pyrkii löytämään kokeille parhaat mahdolliset puitteet kokonaisuuden kannalta, vaikka kyseessä olisi-kin eri osien kompromissi.

Tänä vuonna Kanakoirakerhon tunturikokeiden kokoontumispaikka ei ollut onnistunut, koska tarjolla ei ollut majoituspalveluita. Utsjoella oli valitettavasti suljettu kokonaan yksi hotelli ja toinenkin oli päättänyt toimintansa siltä kaudelta, ainakin niin he antoivat ymmärtää, joten niitä ei ollut mahdollista käyttää. Majoitusliikkeitä on toki muitakin, mutta järjestäjät paikallistuntemuksellaan valitsivat kyseisen.

Itse olen ollut tunturikokeissa mukana parikymmentä vuotta, joka vuosi. Alkuun olin mukana osallistujana, sitten järjestäjänä ja viimeiset vuodet enenevässä määrin tuomarin roolissa. Valitettavasti olen todennut vuosi vuodelta porukan katoavan kritiikistä. Asia on sidoksissa tuohon eripuolella majoittumiseen, mutta myös siihen, että asiaa ei koeta tärkeäksi. Kuka ei halua jäädä odottamaan kun on märkä paita ja sukat, toisella syy

on kämpillä odottavat kaverit tai koirat, - jollakin se on edessä koittava kotimatka. Nämä ovat mielestäni kaikki tekosyitä, jotka voidaan järjestellä onnistumaan jo etukäteen. Työn aiheuttaman pakkorajoitteen tai vakavat perheasiat ymmärrän, mutta muu on kasvavan egoismin eteen tuomia ongelmia.

Saapuessani tänä syksynä koepaikalle, olivat muut jo käyneet noutokokeen ja odottivat siellä arvon herra tuomarin saapumista. Olin toki ilmoittanutkin saapuvani kyseiseen aikaan, tulin jopa etuajassa. Hieman kummastelin jo tuoloin kahden ryhmän osallistujien vähäistä määrää. Minulle kerrottiin loppujen saapuvan maastoon, kuten tekivätkin. Aamulla ilmoitin pitäväni kritiikin kokoontumispaikassa päivän päätteeksi. Maastoon lähdettäessä osallistujia pyydettiin ilmoittamaan päivälliselle osallistumisestaan ja heitä ilmoitautui puoletusinaa.

Päivä maastossa avoimen luokan koirien kanssa oli kohtuullinen, mahdollisuuksia oli jokaiselle koiralle, joka niitä

ansaitsi. Huumori oli hyvä ja tarina luisi. Tuletkin saimme aikaiseksi, varsinkin kun meillä oli asiansa osaava koetoimitsija mukana, joka kipaisi meille tunturin päältä aitatolpankin tulipuuksi.

Tullessamme maastosta, oletin, että osallistujat saapuvat kuuntelemaan kritiikin, kun ei muustakaan ollut puhe. Odottelimme ja odottelimme yhdessä koetoimitsijan kanssa, mutta ketään ei saapunut. Paikalle eksyneet kanakoiraharrastajat kyselivät kritiikin aikaa, johon vastasin, että kunhan paidanvaih-tajat saapuvat paikalle. Mutta kun heitä ei kuulunut, pidin kritiikin sille yhdelle ainoalle, koetoimitsijan koiralle. Muuhun en sitten itsekään vaivautunut ja mietin vakavasti, viitsinkö kirjoittakaan sen enempää.

Itse opin toki päivästä jotain ja aion tehdä asioita hieman toisin. Järjestäjät (itseni mukaan lukien) toivottavasti onnistuvat ensi kerralla paikan valinnassa paremmin. Pieni kuvainnollinen korvaupusti on mielestäni paikallaan asiasta osallistujille. Yleensä kokeen jälkeen

moititaan tuomaria. Muistuttaisin kuitenkin, että uhrasin tuomarina senkin viikon ainoan metsästyspäivän ajaakseni autolla 500 km ja katsellakseni muiden koirien edesottamuksia vapaaehtoisesti. Omat koirani odottivat kiltisti autonperässä metsästyspäivää parempaa. Päälle päätteeksi odottelin kokeeseen osallistujia ja kanssaryhmää turhaan 3 tuntia saapuvaksi yhteiselle illalliselle. Tuomarin koepäivä alkaa alkupuhuttelusta ja päättyy suulliseen kritiikkiin. Niin tekee osallistujienkin.

Puolesta tusinasta ilmoittautuneesta syöjästä ravintoloitsijan harmiksi paikalle vaivautui itseni lisäksi ainoastaan koetoimitsija, josta kiitos hänelle. Onneksi sekaan sattui vielä pari norjalaista auttamaan pihvien syönnissä, kun emme niitä itsekään olisi jaksaneet. Siinä ei paljon kanakoiraväen mainetta kohotettu suurine lupauksinemme osallistumisesta, mutta kerta ei valitettavasti ollut tänäkään syksynä ainutlaatuinen eikä ensimmäinen. Kuten ei kritiikkiin osallistumisaktiivisuudenkaan osalta. Olen

tuomarina loukkaantunut ja minua hävettää olla mukana moisessa porukassa.

Liitän mukaan otteen vuoden 1986 vuosikirjasta, jossa on kylliksi oppia niin minulle, kuin sinullekin lukijani,

Ivalossa 9.10.2010

Ilkka Korhonen

KOEMAASTOSSA KÄYTTÄYTYMINEN

- * Noudata täsmällisesti tuomarin antamia ohjeita.
- * Pysäköi autosi sellaiseen kohtaan, jossa muu liikenne voi esteettä liikkua. Muista, että maatalouskoneet voivat tarvita koko tien leveyden.
- * Ota aina huomioon, että viljelijällä on meneillään tärkein sadonkorjuuvaihe ja sinä olet lomailija.
- * Ole kohtelias ja auttavainen viljelijää kohtaan. Hyviin tapoihin kuuluu myös tervehtiminen.
- * Käännä kulkuneuvosi liikenteelle tarkoitettulla alueella – ei pellolla.
- * Jos olet tuomari, anna jo ennakolta tarkat ajo-ohjeet ja johda kokeen kulkuu siten, että koirien vaihto tapahtuu erän päättyessä mikäli mahdollista tien tunteumassa.
- * Viljelyksillä saavat liikkua vain tuomarit ja vuorossa olevat ohjaajat, tuomarina huolehdi siitä, että yleisö pystyy seuraamaan tapahtumia mahdollisimman havainnollisesti. Anna välikritiikki tien tunteumassa – ei tiellä.
- * Korjaamaton vilja- ja orasmaa on ehdottomasti kierrettävä ojia noudattaen.
- * Asuinrakennukset ja piha-alueet on kierrettävä riittävän kaukaa (150 metriä).
- * Ampuminen lähellä asutuksia ja yleisiä tietä (200 metriä) on ehdottomasti kielletty.
- * Auton pysäköinnissä yleiselle maantielle on noudatettava lakeja ja asetuksia.
- * Käytä aseessasi vain pieniä 2,5 mm hauleja. Kaikenlaiset magnum-panokset eivät ole tämän urheilulajin suosiossa.
- * On mallikelpoinen tapa kantaa asetta lataamattomana kotelossa ja vasta koiran seisoessa ja toiminnan alkaessa ottaa ase esille. Tämä menettely osoittaa sinun luottavan koirasi työskentelyyn.
- * Älä koskaan juokse seisovan koirasi luokse. Kävele rauhallisesti nauttien näkymästä ja mieti samalla mitä sinulta hetken kuluttua odotetaan. Koirasi vaistona hermostuneen käytöksi.
- * Jos joudut koirasi kanssa katsomoon, älä lähde kesken koetta pois. Jää kuuntelemaan kritiikkiä, jossa opit tulevaisuutta varten. On epäkohteliasta tuomaria kohtaan jättää kuulematta hänen sanomaansa.
- * Tuomarin arvosteleminen ei ole perinteellisesti kuulunut harrastukseemme. Tilanteita voi nähdä monella eri tavalla ja kaikki me olemme myös erehtyväisiä, mutta tuomareilla on yleensä paljon enemmän kokemusta kuin sinulla.
- * Ota huomioon, että tuomari ratkaisee mikä koira on löytänyt linnut ensiksi.
- * Liiku aina tuomarin lähituntumassa rauhallisesti kävellen, jotta pystyt kuulemaan hänen ohjeensa.
- * Anna koirallesi työrauha, jotta se pystyy hakemaan saran päät ja metsän reunat.
- * Tue koirasi koskematta siihen. Lentoajotilanteessa älä mene ihan koirasi viereen, vaan seuraa sen jännittymistä lentoajoon vaihtaen ymmärtämyksen katseita muutaman metrin päästä sivulta.

26

- * Lintutyön aikana sinulta vaaditaan terävää havaintokykyä, koska joudut seuraamaan koirasi ja samanaikaisesti lentävää riistaa.
  - * Älä koskaan ammu ennenkuin olet varmistunut laukauksen vaarattomuudesta ja koirasi paikallaanpysymisestä.
  - * Kaikki turha äänenkäyttö kokeen aikana on epäedullista koirasi menestymiselle ja häiritsee luontoa. Koirasi näkee liikkeen paremmin kuin kuulee äänesi.
  - * Vaihda mielipiteitä muiden osallistujien kanssa illalla kokeen jälkeen ja analysoi tapaukset kertaalleen vielä uudestaan. Huolehdi siitä, että olet itse ja myös koirasi kunnossa, kun koeaamu koittaa.
  - * Varaa mukaasi repullinen leikkimieltä!
- Polku Dianan joustava pehmoinen voi olla myös kova ja kivinen

Olof Alfthan pottumaalla. – AO

Irlanninsetterijaos Kanniston siivittämänä Pyyjahtien voittoon

Kanakoirakerho- Hönshundssektionen ry:n Pyyjahti ampumakilpailu järjestettiin 19.06.2010 klo 14:00 alkaen Ylistaron Metsästyssseuran ampumaradalla. Kisoihin osallistui yhteensä 28 kerhon jäsentä, kaikista rotujaoksista. Ikä tai sukupuoli ei rajoittanut tähän lämminhenkiseen kokorhehen tapahtumaan osallistumista.

Ammutut lajit olivat metsästystrap ja compactt sporting, jotka molemmat ovat erittäin hyviä lentoonammunnan harjoitusmuotoja.

Ylistaron Metsästyssseuran Järvirannan ampumaradalla on hienot puitteet järjestää ampumakilpailuja. Metsästyssseuran puuhämiehet hoitivat ammuntojen pyörittämisen ammattilaisten varmuudella. Meille kerholaisille jäi vain mukavan yhdessäolon ja amunnasta nautiskelun osa. Tulospalvelukin oli järjestetty metsästyssseuran toimesta. Eniten meitä ihmetytti se, että he olivat saaneet järjestettyä meille ampumakisan ajaksi poutasään, vaikka koko päiväksi oli luvattu sadetta.

Onnittelut voittajille!

*Kiitokset Ylistaron
Metsästyssseuralle
loistavista järjestelyistä.*

JOUKKUEKILPAILUN TULOKSET:

1. Irlanninsetteri jaoksen joukkue, 129 pistettä
2. Englanninsetteri jaoksen joukkue, 126 pistettä
3. Pointteri jaoksen joukkue, 120 pistettä
4. Gordoninsetteri jaoksen joukkue, 68 pistettä

Gordonistit antoivat reilusti tasoitusta muille joukkueille, koska heidän joukkueessaan oli vain kolme ampujaa (joukkuekilpailussa neljän parhaan ampujan pisteet lasketaan yhteen!)

HENKILÖKOHTAISISSA KILPAILUSSA PALKITUT AMPUJAT:

1. Risto Kannisto, 43 pistettä (IS-jaos)
  2. Marko Marjoniemi, 35 pistettä (ES-jaos)
  3. Markku Hakuli, 35 pistettä (IS-jaos)
- ja palkintosijoitusten ulkopuolelta täytyy mainita viidenneksi kokonaiskilpailussa sijoittunut nuori mies Teemu Laitala, 32 pistettä, sarja Y15 (ES-jaos)

KANAKOIRAKERHON JA SAKSAN- SEISOJAKERHON VÄLISEN YSTÄVYYSSOTTELUN TULOKSET:

1. Saksanseisojakerhon joukkue, 161 pistettä ja hyvänä kakkosena tehtävästä suoriutui
2. Kanakoirakerhon joukkue, 145 pistettä

Teksti: Birgitta Vuorela

Kuvat: Birgitta Vuorela, Hasse Andersson, Juha Immonen ja Outi Kostamo-Hakuli

MAAOTTELUMATKAILTA kosolti kokemusta

Ruotsin irlanninsetteriklubi juhli syyskuussa 100-vuotista toimintaansa. Suomesta Skåneen matkasi 10 henkilön ja 5 koiran suuruinen delegaatio. Maajoukkueessa kilpaili 3 koiraa maata kohden. Mukana mittelössä olivat Suomen lisäksi Tanskan, Norjan ja tietysti isäntämaan Ruotsin joukkueet. Suomen joukkueen oli tyytyminen jaettuun pronssisijaan yhdessä Norjan kanssa. Voiton vei Tanska ja hopelle sijoittui Ruotsi. Suomen joukkueen paras koira oli Ari Mäkelän ohjaama uros Kynis Robin.

MAAJOUKKUEET

(vasemmalta)

RUOTSI

Thore Sandström/Remkilens Bookie Tuk Tuk
Ylva Lange/ Janäs Esso Ess
Agnetha Andersson/ Red Garlic's Gourme

SUOMI

Juha Immonen/ Ljungviddens Red Shadow
Markku Hakuli/ US Lara
Ari Mäkelä/ Kynis Robin

NORJA

Einar Bordewich/ Skåbufjellans Back Up
Hans Gjoslien/ Lyngstuas Millenium Polka
Stein Jörgensen/ Noaidons P2

TANSKA

Jan Lorensen/ Kiwi Line's Kokus
Torben Reese/ Dona
Stein Kröyer/ Lohmann's Jaffa

Maaottelussa sijoitukset muodostuivat pistelaskun perusteella. Korkein mahdollinen pistemäärä oli 10, joka edellytti täydellistä toimintaa niin haullisesti kuin lintutyönkin osalta. Täyttä kymppiä ei kukaan kisassa ansainnut, mutta koko maaottelunkin parhaaksi koiraksi nimetty tanskalainen narttu Kiwi Line's Kokus kuittasi parhaana yksilösuorituksena 8 pistettä yksitöisestä erästään.

Maaottelulle oli siis omat sääntönsä, jotka kuitenkin mukailivat Ruotsin koesääntöjä. Kaikki koirat saivat kukin kolme erää, riippumatta siitä mitä erissä tapahtui. Jos koira erässään teki koesääntöjen mukaan hylkäävän virheen (esim peräänmeno tai jänisajo), erä jatkettiin loppuun asti, mutta pisteet

Ari Mäkelä ja Kynis Robin kirjauttivat Suomen joukkueen korkeimmat pisteet.

jäivät nolnaan. Yllätyksenä meille suomalaisille, jotka saimme tutustua sääntöihin vasta paikan päällä, tuli että kylmän linnun noutoa pidetään niin olennaisena osana suoritusta, että jos lintu jää noutamatta nollautuvat pisteet myös kaikilta muilta osa-alueilta. Jokaisen lintutyön jälkeen suoritettiin joko kylmän tai lämpimän linnun nouto. Tästä syystä melkein kaikki joukkueet, Tanskaa lukuunottamatta, kirjauttivat vähintään yhden nollan.

Maaottelussa oli kolme tuomaria: Terry O'Leary Irlannista, Britt-Marie Dornell ja Jonas Sandberg Ruotsista. Koska kokeet käytiin metsästysaikana, mukana oli myös ampuja, joka tilaisuuden tullen pudotti linnun. Sallittua riistaa alas ammuttavaksi olivat peltopyyt ja fasaanikukot. Ei sallitusta riistasta mainittakoon, että koealueella oli runsaasti myös jäniksiä ja kauriita, jotka koituivat osalle kilpailijoista kohtaloksi.

Koemaastot niin ikään olivat sen kaltaiset, että onnistuminen olisi edellyttänyt Suomen joukkueelta harjoittelua vastaavissa oloissa. Hakuerät juostiin pääosin sokerijuurikas-, peruna - tai porkkana- maassa, joita monin paikoin ympäröivät hamppu- ja maissiviljelmät. "Tavallista" sänkeä oli tarjolla varsin vähän. Korkean kasvillisuuden seassa juoksenteli paikoin sadoittan - aivan totta - sadoittain fasaaneja.

Kun lämpötila vielä monena päivänä kohosi yli 20 plusasteen, eivät tuloslistat kokonaisuudessaankaan venyneet kovin pitkiksi.

Pohjoismaisittain koirat tai ainakin niiden sukulinjat ovat sekä osallistujille että tuomareille tuttuja. Kiintoisinta olikin kuulla irlantilaistuomarimme näkemys pohjoismaisista koirista, hänelle kun sekä koirat että kasvot olivat kaikki uusia. Hyvää palvelua oli, että kaikille osallistujille jaettiin listat, joissa koiran, omistajan, kasvattajan ja ohjaajan lisäksi oli mainittu myös koiran vanhemmat. Yleisesti ottaen en löytänyt joukkueiden tasosta mainittavia eroja, pikemminkin toisia onni suosi enemmän kuin toisia. Keulilla keikkuivat ne joukkueet, joiden koirat olivat tottuneet paikallisiin olosuhteisiin.

Maaottelun paras koira oli tanskalainen Kiwi Line's Kokous.

Maaottelussa mukana oli ampuja, joka myös tilanteen tullen pudotti linnun.

Tanskan joukkueen Lohmann's Jaffa suorittaa tyylikkään noudon.

Maaottelun tapahtumia arvioi kolme tuomaria. Terry O'Leary vasemmalla, seuraavana Jonas Sandberg, Britt-Marie Dornell sekä oikealla ampuja.

Tapio Ranta edusti kisoissa suomalaista tuomarikuntaa.

Maastot olivat juurikaspeltoihin tottumattomille haastavat. Merkkipannan käyttö oli sallittua vain toisella parissa, niinpä pelkästään koiran löytäminen seisonnalta oli hankalaa. Kuvassa Jan Lorensen ilmoittaa seisonnan.

Irlantilaistuomari kehoitti parempaan peruskoulutukseen

Maaottelussa, ja myös muutamassa keksessä juhlakokeiden aikana tuomaroitunut Terry O'Leary vaikutti tyytyväiseltä kokemaansa ja näkemäänsä. Hän kertoi nähneensä useita hienoja koiria kokeiden aikana, mutta nosti esiin eron intensiteetissä. Hänen arvionsa mukaan irlantilaisien koirien haku kokeessa on tulisempaa. Ero on hiuksen hieno, koirat maaottelussa olivat hyviä ja vaihdikkaita hakijoita. Henkilökohtaisesti arvelen eron selittyvän sillä, että Pohjoismaissa mitataan kokeessa myös koiran kestävyys siten, että hakuaikaa on etenkin korkeimmille palkintosijoille tultava tietty määrä. Irlannissa kun kyse on kaikissa luokissa kilpailusta ja koeryhmät suuria, hakuaikaa jää vain murto-osaan pohjoismaisesta. Ja toisaalta suurin osa Irlannissa kilpailevista koirista siirtyy käytännön metsästyskäyttöön vasta koeuran jälkeen, mikä sekun osaltaan vaikuttaa asiaan.

Suoranaisen moitteen Terry O'Leary sen sijaan esitti ohjaajien taidoista. Hänen mielestään meillä (siis muillakin kuin suomalaisilla!) on parantamisen varaa koiran tottelevaisuuskoulutuksessa. Terry O'Learyn mukaan ohjattavuus pitäisi olla parempi, samoin hallittavuus lintutalanteissa. Hän korosti, että mahdollisuudet pystyy hyödyntämään vain koiran ja ohjaajan yhteistyöllä, joka ei toteudu jos koiria ei tottele ohjausta täydellisesti.

Moitteessa piilee totuuden siemen, sitä ei käy kiistäminen, mutta toisaalta kouluttuurimme poikkevat kovasti toisistaan. Toiminnan periaatteet ovat samat, mutta Irlannissa on tapana ohjata koiraa voimakkaalla pillityksellä jatkuvasti, kun taas Pohjoismaissa suositetaan huomattavasti hillitympää ohjaamista, myös lintutiheydet ovat erilaiset.

Tiukemmat koesäännöt

Irlannissa myös koesäännöt ovat selkeästi Pohjoismaita ankarammat. Nuorten luokassa (Puppy class) koiran sallitaan ottaa kaksi askelta lintujen siivittyessä, avoimessa (Novice class) yksi askel ja voittajaluokassa (Open class) ei askeltaakaan. Hukatut mahdollisuudet niin ikään harventavat joukkoa tehokkaasti. Yhden kokeen aikana sallitaan vain yksi hukattu

Ruotsin joukkueen paras koiria oli Agnetha Anderssonin Red Garlic's Gourme.

Maaottelu käynnissä, vastakkain Suomi ja Norja.

mahdollisuus (törmäys, tyhjä seisonta), kaksi on liikaa. Pelin on oltava kovaa, sillä ryhmässä saattaa olla monta kymmentä koiraa.

Tämän sain itse kokea karvaasti irlantilaisvoimin tuomaroitussa kenttäkokeessa maaottelun ulkopuolella. Sumuinen ja tuuleton aamu, puoleen reiteen ulottuvaa jurttia edessä ja siihen laskimme koirat irti. Välittömästi (noin 20 metriä) edestä pyrähti lentoon kaksi fasaania, joita molemmat koirat kunnioittivat istumalla välittömästi. Tuomio oli karusti kiitos ja

näkemiin, myös paritoverille, joka lähti kokonaan eri suuntaan. Kaksi hukattua mahdollisuutta, molemmilla.

Siitä, mitä hyötyä on näin tiukoista säännöistä ja ovatko ne tarpeen parhaan metsästyskoiramateriaalin seulomiseksi esille, on varmasti monia mielipiteitä. Emme jääneet sääntöjen eroavaisuuksia suremaan, vaikka niissä aluksi vähän hämmästelemistä riittikin. Maaotteluiden tarkoituksena on nimenomaan antaa erilaisia näkökulmia niin erilaisiin käytäntöihin kuin koiramateriaaliinkin.

Kisoja seuraillessa jäi hyvin aikaa myös kuulumisten vaihtamiseen.

Markku Hakuli ja Laran juomatauko.

Häkoya's C-Spiffire oli kaunein käyttökoira ja sai myös serfikaatin.

Näyttelyn kaunein punavalkoinen irlanninsetteri oli Drakstjärnans Giron, VSP Cherryfield Canity.

Näyttelyn kaunein punainen irlanninsetteri (myös koko näyttelyn Kaunein koira) oli Thore Sandströmin Remkilens Bookie Tuk Tuk. VSP oli Kaselyckans Eskort.

Juhlanäyttely koepäivän päätteeksi

Ensimmäisen koepäivän päätteeksi oli järjestetty 100-vuotisjuhlanäyttely. Kokeeseen kurvasimme aamu seitsemän jälkeen ja klo 16, heti kokeen jälkeen alkoi juhlanäyttely. Tavallaan järjestely, jossa yhdistetään kenttäkoe ja näyttely oli varsin käteväntoiminen ja tarjosi käyttökoirille luontevan tilaisuuden näyttäytyä myös kehässä. Päivä oli kuiva, joten kehässä nähtiin koepäivänkin jälkeen varsin edustavia otuksia. En siltä voinut olla miettimättä, millainen tilanne olisi ollut kaatosateisen päivän päälle, kun koko porukka on päivän rymynnyt multaisilla juuresmailla...

Tuomarina toimi irlantilainen Terry O'Leary. Koiria oli lopulta mukana varsin paljon ja jännityksellä odotimme saadaanko näyttelyn kaunein selville ennen auringon laskua. Ei saatu. Vaan tämäkin ongelma ratkesi, kun juhla-kenttä ympäröitiin autoilla, jotka valaisivat kehän. Terry O'Leary totesikin, ettei ole vielä koskaan arvostellut koiria pimeässä!

Tärkeitä kontakteja

Eittämättä maaottelun paras anti yleensäkin on, että siellä näkee laajan skaalan erilaisia koiria ja tutustuu pohjoismaiseen kanakoiraväkeen. Matkaan on turha lähteä urheilutermejä käyttäkseni "mailaa puristaen", olosuhteet ovat aina erilaiset ja perinteisesti kotijoukkueet ovat aina vahvoilla. Muistini mukaan Suomi juhli irlanninsettereiden maaotteluvoittoa viimeksi omassa 100-vuotisjuhlassamme 2001 Kauhavalla.

Oma populaatiomme tarvitsee tulevaisuudessa jatkuvaa tuontitukea muista Pohjoismaista. Olikin erittäin kiintoissa nähdä aiemmin vain tietokannoista ja valokuvista tuttuja koiria ja niiden jälkeläisiä käytännön toimissa. Bongasimme monta kiinnostavaa koiraa, joista voi olla hyötyä meilläkin omia yhdistelmiämme tai tuonteja suunnitellessamme.

Maaottelun antaa myös tärkeää vertailupohjaa omalle koirakannallemme. Oman näkemykseni mukaan pärjäsimme vertailussa varsin mukavasti, vaikka tulospussi ei reissulla karttunutkaan.

Matkan aikana tapasimme montaa vanhaa tuttua ja saimme paljon uusia ystäviä. Vaikka järjestelyt saivatkin meidät välillä tuntemaan olomme melkein kuokkavieraiksi, tunnelma tapahtumassa kokonaisuutena oli lämmin ja hyväntahtoinen. Pienet vastoinkäymiset seläitimme huumorilla ja hauskaa meillä riittikin.

Maajoukkueseurue kiittää Hurttaa sponsoronnista.